

[Finansministeren]

tikken låses fast så sent som muligt, hvorfor en aftale eller en behandling i folketinget formentlig kun bør beskæftige sig med de overordnede retningslinjer, medens udmøntningen sker gradvis helt frem til finanslovsforslagets vedtagelse.

Som baggrund herfor har vi sidste år og indeværende år udarbejdet en budgetredegerelse, som dels gør status over realiseringen af sidste års udgiftspolitik, dels indeholder en ajourført vurdering af udviklingen i de samlede offentlige udgifter, som sammenfattes i et udgangsskøn for tilrettelæggelsen af dette års udgiftspolitik. Budgetredegerelsen indeholder således en lang række oplysninger, som er nødvendige til den endelige udformning af den årlige udgiftspolitik.

Jeg mener faktisk, at den nuværende procedure, som er tilrettelagt igennem de senere år, giver folketinget mulighed for at tage del i tilvejebringelsen af en afbalanceret offentlig udgiftspolitik, men jeg vil gerne tilføje, at regeringen er rede til i de videre drøftelser at overveje, om vi kan finde en mere hensigtsmæssig og praktisk form for folketingets inddragelse i fastlæggelsen af den langsigtede udgiftspolitik.

Jeg vil ikke beskæftige mig med de konkrete forslag til statslige besparelser, som er indeholdt i beslutningsforslaget. Jeg beder forslagsstillerne om ikke at tage det som tilslutning. Det kunne føre til, at jeg blev nødt til at gøre nogle bemærkninger, som måske ikke er så hensigtsmæssige lige nu, også fordi vi jo har drøftelser i forbindelse med forhandlingerne om regeringens oplæg, og i den sammenhæng er der dels tale om, at der på nogle områder er et vist sammenfald mellem ting, der er indeholdt i venstres forslag, og ting, der er indeholdt i regeringens oplæg, og jeg mener ikke, det tjener noget formål at skabe blokeringer for de drøftelser, der finder sted om regeringens oplæg.

Jeg er altså parat til i udvalgsarbejdet at se på, om vi kan finde en mere hensigtsmæssig form, men min advarsel skal være, at vi ikke forsøger at blokere for justeringer af den årlige budgettering på et alt for tidligt tidspunkt.

Camre (S):

Som finansministeren har fremhævet, ligger der jo i venstres forslag dels et ønske om

at fastlægge et nyt princip for beslutninger vedrørende statens udgiftspolitik i en 3-årig periode fremover, dels et konkret forslag om at fastlægge nogle budgetteringsrammer for 1981, 1982 og 1983. Der er heri indeholdt forslag til beskæringer også på indeværende års finanslov med 1,93 mia kr., i 1981 med 5,88 mia kr., i 1982 med 9,5 mia kr. og i 1983 med 12,4 mia kr.

Venstre gør i forslaget nogle betragtninger over mangelen på langsigtede planlægningsmetoder og de deraf følgende manglende muligheder for at begrænse væksten i statens udgifter, og man fremhæver specielt folketingets manglende muligheder for at øve indflydelse på udgiftsudviklingen set i forhold til administrationens muligheder.

De begrænsninger, som venstre ønsker at folketingets beslutninger for udgiftspolitikken fremover skal lægge for den efterfølgende finanslovs behandling, skal så yderligere indebære, at det pålægges regeringen at foretage de lovændringer, som muliggør, at begrænsningerne også kan gøres gældende over for de lovbundne udgifter.

Jeg vil for det første udtrykke socialdemokratiets enighed i det ønskelige i at få et stærkere greb om udgiftsudviklingen for såvel statens som kommunernes udgifter år fremover. Men jeg vil for det første sige, at det vel er en overvurdering af mulighederne for at vedtage en folketingsbeslutning om disse udgifters størrelse, der kommer til udtryk i forslaget, for ingen beslutning fra dette folketing og ingen lov gælder længere, end til en lov ændrer på den. Det vil jo være sådan også med finanslovsforslaget, at der indtil sidste minut, indtil sidste sekund kan foretages reguleringer og ændringer. Det er givet, at alle de mange faktorer, der påvirker både forløbet af indtægter og udgifter for den offentlige sektor, i den tid som ligger efter, at man har foretaget en sådan beslutning, vil kunne ændre sig og vil kunne skabe et behov for nye ændringer. Jeg tror ikke, nogen kunne forestille sig, at man skulle betragte en beslutning på et så tidligt tidspunkt som bindende, således at man ikke senere kunne gribe ind.

Så vil jeg gerne have lov til at fremhæve – der er desværre ikke tid til en dybtgående forhandling om det her i dag – at folketinget jo har en mulighed i kraft af de budgetover-